พิกเบิดในที่บุงเทล็ดย่อ โพยายพบธ์กายในกรอบที่เทียวนี้เพื่อบเย่ามดื่น เ

ฐิติวรรณ ศรีเจริญ : ปัจจัยที่กำหนดการลงทุนของไทยในจีน

(The Determinant Of Foreign Direct Investment From Thailand To China)

อ. ที่ปรึกษา : รศ. คร. สมชาย รัตนโกมุท ; 288 หน้า. ISBN 974-639-316-2.

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้มีวัตถุประสงค์สำคัญ เพื่อศึกษาปัจจัยที่กำหนดการลงทุนทางตรงระหว่างประเทศ ของไทยในจีน รวมทั้งลักษณะและโอกาสการลงทุน โดยศึกษาวิเคราะห์จากการสัมภาษณ์กรณีการลงทุนของ บริษัทตัวอย่างจำนวน 15 บริษัท แบ่งเป็น 3 ภาค คือ ภาคอุตสาหกรรม ภาคเกษตรกรรมและภาคบริการ ระยะ เวลาของการศึกษาจะครอบคลุมตั้งแต่ปี 2521 เป็นต้นมาซึ่งเป็นช่วงที่ประเทศจีนเริ่มเปิดประเทศรับการลงทุนจาก ต่างประเทศ

ปัจจัยที่กำหนดการลงทุนในจีนของธุรกิจไทยทั้ง 15 ราย สามารถอธิบายโดย ผลการศึกษาพบว่า ทฤษฎีการสังเคราะห์ปัจจัยต่างๆ ที่กำหนดการลงทุนทางตรงในต่างประเทศ สรุปได้ 3 ประการ คือ ประการแรก ปัจจัยด้านความได้เปรียบในการเป็นเจ้าของสินทรัพย์บางประการ พบในกรณีการลงทุนของธุรกิจอาหารสัตว์ ธุรกิจพลังงาน ธุรกิจเบียร์ ธุรกิจอะใหล่และการประกอบรถยนต์และธุรกิจเฟอร์นิเจอร์ มีใช้ความได้เปรียบจาก การมีความรู้ทางค้านเทคโนโลยีการผลิตและการจัดการในสาขาธุรกิจนั้น ประการที่สอง ปัจจัยที่กำหนดการลง ทุนที่พบในกรณีของธุรกิจแปรรูปน้ำมันรำข้าวเป็นปัจจัยค้านความไค้เปรียบในการทำให้เป็นประโยชน์แก่องค์การ ด้วยตนเอง ประการที่สาม ปัจจัยทางด้านความได้เปรียบเฉพาะในแหล่งที่ตั้ง โดยเฉพาะปัจจัยด้านทรัพยากรพบ ในกรณีธุรกิจเฟอร์นิเจอร์ ธุรกิจเมลามีน ปัจจัยค้านขนาดและอัตราการเติบโตของตลาคประเทศจีน เป็นปัจจัย สำคัญกรณีการลงทุนของธุรกิจปีโตรเลียม ฐรกิจอะไหล่และการประกอบรถยนต์ ฐรกิจเบียร์ ธรกิจสินค้า ธรกิจแปรรปน้ำมันละหุ่งและการส่งออกข้าวหอมมะลิ ธรกิจธนาคาร และธรกิจค้าปลีก ปัจจัยด้านนโยบายรัฐบาลพบในกรณีธุรกิจพลังงาน

ลักษณะการลงทุนในจีนในลักษณะการร่วมมือทางธุรกิจตามสัญญาและลักษณะการร่วมทุนได้รับความ นิยมจากผู้ลงทุนเป็นอย่างมาก สำหรับโอกาสการลงทุนของไทยในจีนในภาคอุตสาหกรรมมีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้นแต่ อัตราความเสี่ยงก็สูงมากเช่นกัน ภาคเกษตรกรรมมีโอกาสการลงทุนสูงมากเพราะไทยมีความชำนาญและจีนสนับ สนุน และโอกาสการลงทุนในภาคบริการมีไม่มาก การแข่งขันสูงและความเสี่ยงสูง

ภาควิชา	เศรษฐศาสตร์	ลายมือชื่อนิสิต <u>นส. ชีติวรรณ ศรีเจริญ</u> ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษา
สาขาวิชา	เศรษฐศาสตร์	
ปีการศึกษา	2541	ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษาร่วม

รบเท็ต้างสบบบทุศักที่การยามีหาเจ้าวุทในกรอบซึ่งที่สาปเท็บบทับวุท

#3970494529 : MAJOR ECONOMICS

KEY WORD: DETERMINANT / FOREIGN DIRECT INVESTMENT / CHINA

THITIWAN SRICHAROEN: DETERMINANT OF FOREIGN DIRECT INVESTMENT FROM

THAILAND TO CHINA. THESIS ADVISOR: ASSOC. PROF. SOMCHAI RATTANAGOMUT, Ph.D.

288 PP. ISBN 974-639-316-2.

The objective of this thesis is to study the determinants of foreign direct investment from Thailand to China, including the pattern of FDI and investment opportunities in China. This was done by

interviewing 15 companies that had invested in China. This study is divided into 3 sectors, namely; the

agricultural sector, the industrial sector and the service sector. The study period started from 1978 when the

Chinese economy was opened for foreign investment.

It was found that there were 3 main determinants of the Thai investment in China, namely;

ownership-specific advantage, internalization advantage and location-specific advantage. The ownership-specific

advantage was important in the case of feedmill industry, energy industry, beer industry, automobile industry

and furniture industry. All of these industries had comparative advantage in production because of their high

technology. The internalization advantage was found in the case of transform bran-oil industry. The location-

specific advantage, especially the ample resources of China was found in the case of furniture industry

and melamine industry. The size and expansion of the Chinese market were the main determinants in the case

of petroleum industry, automobile industry, beer industry, consumer product industry, castor-oil industry,

banking and retailing business. And the government policy was the main determinant for energy industry.

The important patterns of FDI from Thailand to China were the equity joint venture,

contractual joint venture and wholly foreign-owned enterprises. The opportunity for investment was

increasing in the industrial sector, but there was also high risk. The opportunity for investment in the

agricultural sector was high because Thai investors had a better knowledge and the Chinese government had a

specific policy to support the sector. And the opportunity for investment in the service sector was low

because of high competition and high risk.

ภาควิชา.....

ECONOMICS

สาขาวิชา

ปีการศึกษา.....

ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษา Som hai Partareker

ลายมือชื่อนิสิต MISS THITIWAN SRICHARDEN

ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษาร่วม.....